

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **A. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2018 r.,
zażalenia A. P. na zarządzenie sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego
w [...]
z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt II AKo [...],
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II K [...] Sądu Rejonowego w P. zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. akt X Kz [...]

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt II AKo [...], odmówiono przyjęcia wniosku A. P. o wznowienie postępowania karnego zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. akt X Kz [...], gdyż wniosek jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Do Sądu Apelacyjnego w [...], w dniu 30 października 2018 r. wpłynęło kolejne pismo A. P. zatytułowane „wniosek o wznowienie postępowania”, w którym przywołuje ona orzecznictwo Sądu Najwyższego i wskazuje na posiadanie zaświadczenie od lekarza sądowego oraz nieotrzymanie zawiadomienia o terminie posiedzenia. Pismo to, odnoszące się wprost do wyżej wymienionego zarządzenia z dnia 26 września 2018 r. należało zatem potraktować jako zażalenie na powyższe zarządzenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarządzeniem z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w P. uznał akt oskarżenia wniesiony przez A. P. za bezskuteczny, z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie jego braków formalnych. Rozstrzygnięcie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. akt X Kz [...].

Przepis art. 540 § 1 k.p.k. przewiduje możliwość wznowienia postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Wynika stąd, że wznowienie może dotyczyć nie tylko postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem, lecz także postanowieniem. To ostatnie musi być postanowieniem kończącym postępowanie sądowe. W orzecznictwie przyjęto, że tego rodzaju orzeczeniem na gruncie wykładni art. 540 § 1 k.p.k. jest postanowienie, które rozstrzyga o odpowiedzialności karnej i to w zakresie, w którym korzysta z powagi rzeczy osądzonej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2008 r., IV KO 118/07, LEX nr 346765, postanowienie SA w Lublinie z 25 stycznia 2006 r., II AKo 9/06, LEX nr 168032).

Należy stwierdzić, że postanowienie o uznaniu za bezskuteczny aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela prywatnego z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych, nie zalicza się do postanowień kończących postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Nie rozstrzyga ono bowiem w żaden sposób o odpowiedzialności karnej, gdyż jest orzeczeniem odnoszącym się wyłącznie do kwestii proceduralnych. Za powyższym przemawia w szczególności fakt, iż wydanie postanowienia o uznaniu za bezskuteczny prywatnego aktu oskarżenia, nie wyklucza możliwości ponownego wniesienia tego aktu.

Co zaś się tyczy podnoszonego w zażaleniu braku zawiadomienia skarżącej od terminie posiedzenia, stwierdzić trzeba, że nie było ono wymagane. Zgodnie z treścią art. 544 § 3 k.p.k. w kwestii wznowienia postępowania sąd orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że prezes sądu lub sąd postanowi inaczej. Niczego zatem w tym zakresie nie zmieniają przywoływane w zażaleniu tezy z cytowanych orzeczeń Sądu Najwyższego, które dotyczyły zupełnie innych sytuacji procesowych, nie mających nic wspólnego z postępowaniem wznowieniowym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy.